

על יערה זנבר שהלכה מעמנו / יניב שגיא

דברים בהלוויה

בלב כואב ובצער עמוק, התכנסנו היום כדי ללוות למנוחת עולמים את יערה זנבר שלנו, אהובת משפחתה, חבריה וקהילת עין השופט כולה.

יערה נולדה ב-13 בינואר 1967, בתם של אמנון ורחל חזקיהו, זיכרונה לברכה, דור שלישי בקיבוץ, נכדה ליעקב ושרה ברעם - ממייסדי עין השופט. כאן נולדה, כאן גדלה והתחנכה. הייתה בת קבוצת "אורנים". במוסד התחנכה בשכבת "להב-ירדן", וסיימה בשנת 1985. לאחר מכן התגייסה לצה"ל.

לאורך השנים, הייתה קשורה בכל נימי נפשה לקיבוץ. היא עבדה בחינוך, בהמשך בחרה ללמוד נטורופתיה ולאחר מכן הוכשרה כסייעת שיניים. משנת 2004 עבדה במסירות במרפאת השיניים של הקיבוץ, ובאותה שנה התקבלו היא ועמוס, לחברות בקיבוץ. יערה הייתה שותפה פעילה בחיי התרבות של עין השופט. ברגישות, ביצירתיות ובאהבת אדם, לקחה חלק ביוזמות חברתיות לאורך השנים. היא הייתה אישה של נתינה ועשייה, שבחרה לתרום בשקט, בענווה ומתוך תחושת שליחות.

יערה הייתה מחוברת לטבע. אישה של טיולים, סקרנית, חייכנית, אוהבת בעלי חיים ואוהבת אדם. היא הייתה אישה רוחנית וצנועה, שידעה למצוא יופי בדברים הקטנים ולהעניק לסובבים אותה תחושת קרבה, הקשבה וחום. מעל הכול, הייתה רעייה אוהבת לעמוס, אמא מסורה לזיו, נירית, נגב ואלה.

בשנים האחרונות התמודדה באומץ עם מחלת הפרקינסון, ובשבועות האחרונים נוספה גם ההתמודדות עם מחלת הסרטן. תמו ייסוריה.

עמוס היקר, זיו, נירית, נגב ואלה. אמנון, אפרת, יפתח ואורן. משפחות זנבר, חזקיהו וברעם. קהילת עין השופט כולה מחבקת אתכם היום, משתתפת באבלכם הכבד וניצבת לצדכם באהבה, בכאב ובשותפות גורל.

יערה יקרה, תודה על הדרך שהלכת בה, על האדם שהיית, ועל כל הטוב שהותרת אחרייך. נוחי על משכבך בשלום.

יום העצמאות, 1994

פורים, 1989

צילום: בתיה רזניק

ראש השנה, 1999

צילום: בתיה רזניק

פסח, 2002